

Drie fantasieën van HANSSENS : La romanesca.
Fant. sur des airs populaires.
Carnaval de Venise.

Concertouverture van FÉTIS.

Fantaisie espagnole en verschillende arrangementen op aria's
van BACH door GEVAERT.

Polonaise van A. DUPONT.

Scherzo symphonique en marche triomphale van VAN DEN EEDE.

Prélude uit de symfonie van Alfred TILMAN.

Daarbij hadden wij graag werken gespeeld van WAELPUT en BENOIT,
moesten die gepubliceerd zijn. Daarenboven zijn de meeste composi-
ties van BENOIT geschreven voor massakoór en grote instrumentale
bezetting, waarover wij ook niet kunnen beschikken.

... Zou er onder de dekmantel van al deze artikels niet een vreem-
de dirigent sluimeren. Doch wij blijven vertrouwen op het stadsbe-
stuur en het applaus van het talrijke, cosmopoliete publiek.

Hierbij denken we de goede zaak verdedigd te hebben en een ware
dienst bewezen te hebben aan de muziek. Wij blijven trouw aan
het principe van dit blad (in casu : "Fédération Artistique")
dat de belangen verdedigt van de artisten 'd'un vrai mérite'".

7. ÉMILE PERIER

Werd behandeld door N. HOSTYN. Zie De Plate 81/9-11 & 81/34-36.

(wordt vervolgd)

-
- (1) E. GREGOIR, Les artistes musiciens belges au XVIIIième et au XIXième siècle, Brussel-Parijs, 1885, p. 153-154.
ID., Galerie biographiques des artistes musiciens belges au XVIIIième et au XIXième siècle, Brussel-Antwerpen, 1862, p. 64-65; meldt verkeerdelijk als geboortedatum en plaats : Brugge, 1831. Ook de sterfdatum is er verkeerd : 26.09.1878. Waarschijnlijk gebeurde een omwisseling van data met de gelijknamige DUMON, directeur van de muziekschool van Charleroi.
  - (2) ID., Les artistes musiciens belges..., Brussel-Parijs, 1885, p. 153-154.
  - (3) E.O., 12.04.1885.
  - (4) E. GREGOIR, Galerie biographiques des artistes musiciens belges au XVIIIième siècle, Brussel-Antwerpen, 1862, p. 64-65.
  - (5) E. GREGOIR, Deuxième complément et supplément au volume : les artistes musiciens belges au XVIIIième et au XIXième siècle, Brussel-Parijs, 1890, p. 72.
  - (6) E.O., 20.01.1878.

GEVELANKERS TE BREDENE EN TE OOSTENDE

door Karel CLYBOUW

Gevelankers zijn één der kleine details van de geografische en historische architectuur, dat behoort bij ons erfgoed.

Wij hopen met deze korte uiteenzetting de belangstelling te wekken van vele heemkundigen. Wie zich daar voor interesseert, raden wij aan vooral uit te kijken naar oude constructies.

Wij hebben sinds ettelijke jaren onze aandacht toegespitst op deze muur- of gevelankers, en onze bevindingen zijn uitgegroeid tot een merkwaardige inventarisatie, geografisch gespreid over

ca. 200 gemeenten en steden in binnen- en buitenland.

Als inleiding volgt hier een uittreksel, ver van volledig, over het gevondene te Bredene en te Oostende. Wij komen daar uitgebreid op terug in ons nieuw boek dat binnenkort van de pers komt.

Wat is een muuranker ? Zoals zijn naam zegt, komt het voor op vrijwel alle muren van een gebouw. Sinds de baksteenconstructie in gebruik gekomen is, werd bij het bouwen alles gericht op het nuttige. De muren vormen het voornaamste element. Zij worden verbonden met balken, die niet alleen dienen om de zoldering te vormen, maar ook om de muren te versterken en bijeen te houden. Maar door dakgebinten konden de muren uiteengaan, wat men nog kan constateren bij oude huizen.

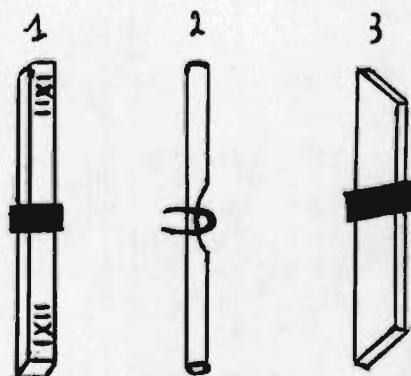
De functie van het anker is in principe utilitair : nl. het verbinden of verankeren van de balken met de muren, zodat deze laatsten op afstand worden gehouden en versterkt. Het anker is oorspronkelijk een wezenlijk onderdeel in de constructie van elk gebouw, woning, schuur, kerk, enz.

De verspreiding en veralgemening in het gebruik van ankers is een eerste feit. Een tweede feit bestaat in de eenvormigheid der ankers; en een derde feit : de aanwezigheid daarop van dezelfde inscripties, wat beslist de toevalligheid uitsluit.

Bij een overzicht van de vorm der ankers konden wij achteraf drie verschillende modellen in smeedijzer onderscheiden, met daarnaast - sporadisch - het houten model.

Het aanvankelijk primitief model zag er uit als volgt :

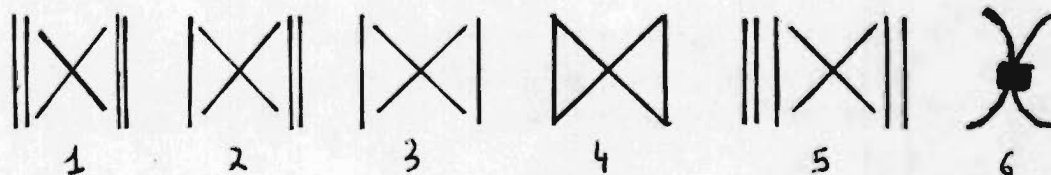
1. vierkantig, door de dorps-smid gesmeed : een rechte stang of staaf met daarop ingekapte tekens naar de twee uiteinden toe.
2. rond model : een ronde stang, ca. 35 cm lang met een uitgeslepen gleuf aan de bovenzijde in het midden om het verschuiven van het oog te beletten. Zonder inscriptie.
3. rechthoekig model : hoog en smal; door-gaans zonder inscriptie.

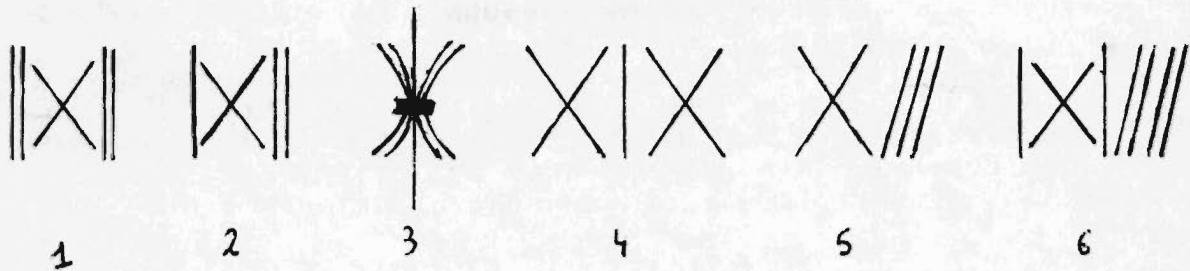
De geleidelijke evolutie in de manier van bouwen bracht mee, dat de primaire technische functie van de gevelankers mede evolueerde. Van een nuttig voorwerp werd het een jaartalaanduiding, een versieringsmotief en het opzettelijk uitbeelden van een zekere betekenis.

Inscripties of tekens op de ankers

Wij vonden op het grondgebied van Bredene o.m. volgende tekens en smeedijzeren ankers :

In Oostende vonden wij de volgende inkappingen en ankers :

Teken 1 vonden wij insgelijks op een oude keukenbalk en op de deurklinken binnen en buiten op Bredene.

In Oostende : 2 eerder zeldzaam

3 op het college te Oostende

4, 5 en 6 op voorwerpen, gevonden op de plaats waar vroeger hutten stonden op het strand te Maria-kerke en Raversijde.

Plaats van de inscripties

Bijna alle op de bovenkant, en naar de twee uiteinden toe, en herhaald; hierbij wordt 2 omgekeerd langs de onderkant. Bemerkt dezelfde inscripties op voorwerpen. Wij vonden ze op meubels, schilderijen, op de "opperluchten" van de voordeuren, enz.

Spreiding van de ankers

Om reden van het agrarisch karakter van Bredene zijn de muurankers vooral te vinden op de boerderijen. Dat zijn trouwens de oudste constructies, die ook minder in aanmerking kwamen voor vernieuwing en nieuwbouw. Wij vonden op alle hoeven het meest gangbaar anker nr 1 met een identieke inscriptie; ook op de huizen.

In Oostende valt de gelijkenis op met de ankers van Bredene, al vallen deze niet zo op als op het platteland. En deze gelijkenis valt nog méér op in Oost- en West Vlaanderen, en ook verder in binnen- en buitenland, zoals uit het boek zal duidelijk worden.

Nergens blijkt toevallige overeenstemming, zowel in de vorm als in de tekens op de ankers. Alles wijst daarentegen op een georganiseerde groepering. Een lichte variatie in de tekens sluit deze niet uit.

De inkepingen dragen een eigen naam, die werd onderzocht. Tevens gingen wij op onderzoek naar hun oorsprong en betekenis, met aansluiting op andere symbolen in de architectuur.

GENEALOGISCHE REPERTORIA

Een "Repertorium der oude parochieregisters in België" verscheen in 1985 of 1986 waarin, in alfabetische volgorde, een overzicht geboden wordt van de oude parochieregisters (doop-, trouw- en begraafboeken). Werd uitgegeven door de Belgische Federatie voor Genealogie en Heraldiek, Wisersquare 7 bus 20, te 1040 Brussel. Prijsopgave werd niet vermeld.

En wat Nederland aangaat, E.A. VAN BERESTEYN geeft een overzicht van gedrukte genealogieën (in principe drie generaties of meer), zowel apart verschenen als in verzamelwerken en periodieken, in zijn "Genealogisch repertorium" dat uit twee boekdelen bestaat,